

Dansk Selskab for Tibetansk Kultur

TIBET

Nr. 98 Årgang 37 Sommer 2021

Adresse: Jansvej 12, 2.tv, 2300 Kbh. S

E-mail: dstk.info@gmail.com

Web: www.dstk.dk

Telefon:

Formand, redaktion, butik: + 45-20 30 38 18

Næstformand, medlemskab: +45-28 83 85 88 (telefonid: 19:30—21:00)

DSTK's bestyrelse:

Grethe Sørvig (formand, butik, redaktør, grafisk design),
Lillian Evang (næstformand, medlemsadministration),
Kirsten Sundsvold, Lis Gilager og Tsewang Lhundup.
Suppleanter: Wangdi Gyaljen og Anni Qvistgaard. Revisor: FLO Regnskab.

Medlemskontingent:

Enkelt medlemskab	250 kr. pr. år
To på samme adresse	350 kr. pr. år

Kontingent, sponsorbidrag til vores hjælpeprojekter og gaver til Selskabet kan indsættes på reg. nr. 9570, kontonummer 342 87 88. Swift: DABDKKK, Bic/Eban: DK73 30 00 00 03 42 87 88. Hvis du bor i Danmark kan du også betale med MobilePay til nr. 22170.

Husk at skrive dit navn på din indbetaling, samt, hvis du betaler til et hjælpeprojekt, projektets kodeord.

Redaktion:

Redaktør og grafisk design: Grethe Sørvig. Bidragydere: Jens Walter, Ngawang Losang, Tashi Tseten (leder af Tsering Elders home), korrektur: Lillian Evang

Forside: Hvid Tara.

Trykkeri: Sangill Grafisk APS.

Indhold

Side 3: 'Tibetanske Folkeeventyr', dansk oversættelse og introduktion af Jens Walter

Side 9: 'Beyul - De Hellige Skjulte Dale', af Grethe Sørvig

Side 14: 'Tibet - Mit usynlige fædreland' del 1, af Ngawang Losang.

Side 18: 'Tibet Nyt', af Grethe Sørvig.

Side 22: Billedhilsen fra Tsering Elders Home.

Side 23: Aktuelle projekter

Side 30: Nyt fra butikken

Side 31: Drepung, Tibets største kloster.

Eksamenstid på Drepung Gomang kloster i Syd Indien.

Tibetanske Folkeeventyr

Introduktion og dansk oversættelse af forfatteren Jens Kornerup Walter, efter 'Folk Tales of Tibet', indsamlet og nedskrevet af Norbu Chopel for Library of Tibetan Works and Archives, Dharamsala.

Folkeeventyr spiller en stor rolle i tibetansk kultur. De er lige som eventyr i andre dele af verden blevet fortalt som en del af menneskers samvær; de er blevet overleveret mundtligt fra generation til generation og er først blev nedskrevet i nyere tid. De tibetanske folkeeventyr har naturligvis fælles træk med andre kulturers folkeeventyr, som de europæiske samlinger, fx Grimms Eventyr. Den kloge narrer den mindre kloge. Den modige ungersvend vinder prinsessen og det halve kongerige. Der er tre trolde, der skal bekæmpes. Virkelighed og fantasi blandes, drømme bliver realiseret og moraler demonstreret. Men de tibetanske eventyr har også et særligt præg af den tibetanske kultur.

Det frie liv på den tibetanske højslette giver sig ofte til kende i bevægelse som en væsentlig del af eventyrenes handling. Personerne fortager lange vandringer, pilgrimsrejser, og lever i det hele taget et omskifteligt liv. Men livet er farligt, til stadighed truet af den omgivende verdens ondskab og grusomhed. Trolde og dæmoner søger at få bugt med de mennesker, der lever deres fredelige liv i landsbyen, og må bekæmpes med list og tapperhed. Den buddhistiske livstolkning viser sig i karakteren af den godhed, som overvinder det onde. Udøvelse af overbærenhed, tilgivelse og barmhjertighed er ofte handlingens vendepunkt. Fravær af visdom og godhed kan være straffen i sig selv.

Heksen og hendes søn

Der var et sted, som hed Aka-kyi, og der boede en kvinde, som hed Goma-kyi. Hun havde en søn, som blev kaldt Guru Chowang. Kvinden var en heks – ikke en almindelig heks, men en vild og ond heks.

Hun var fuldstændig blind for Dharma* og kunne aldrig få sig selv til at sige et eneste ord i bøn. Det mærkelige var, at sådan en djævelsk kvinde skulle få en inkarnation som søn.

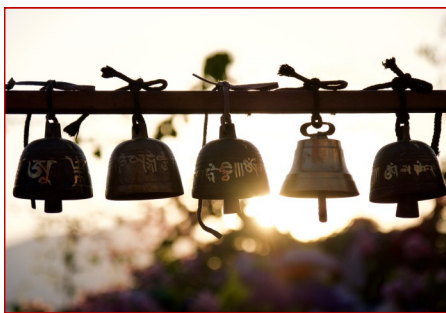
Han havde gjort sig tilstrækkelig fortjent i sine tidligere liv til at blive genfødt som Bodhisattva** i dette liv og var blevet født af denne kvinde for at vise hende vejen til religionen. Så her var han, født af denne heks, for at vise hende Budhadharma-vejen.

Han prøvede på enhver måde, han kunne udtænke, at lære hende om Budhadharma, eller i det mindste sige nogle få ord i bøn, som kunne løfte hende ud af den totale uvidenhed. Han sagde, at hun skulle frem-sige mantraet på seks stavelser, hver gang en klokke ringede.

Med dette formål bandt han klokker til hendes sæk af uldgarn, til dørrinet, til dørkarmen og til hendes tæpper. Han tænkte, at nu kunne hun umuligt glemme hans råd – han kunne få hende til at huske at sige mantraet.

Men heksen var en heks. Hun kunne ikke være andet. Hun var ikke interesseret i at sige mantraer, og hver gang klokken ringede, fik hun en ubehagelig følelse af usikkerhed.

Hun puttede aske og tøj ind i klokkerne ved døren, så de ikke kunne ringe, men hun kunne ikke gøre noget ved klokkerne på uldgarnet eller tæpperne. Så hver gang de ringede, sagde hun: "Om mani padme hum, giften fra min søn Guru Chowang."

Tibetanske tempelklokker. (Foto: Diana Novita, shutterstock.com)

Sådan sagde hun mantraet. Hver gang klokkerne ringede, føjede hun forfærdelige ord til det. Hun opfattede ikke mantraet som et redskab til at opnå et godt liv, men at sige mantraet var en byrde, spild af tid og energi.

Ikke længe efter døde Goma-Kyi. Guru Chowang blev hverken bedrøvet eller glad ved hendes død. Han blev ikke glad, for uanset hendes dårligdom, var hun dog hans moder, som det ikke var lykkedes for ham at redde ud af uvidenheden. Og han var ikke bedrøvet, fordi han vidste, at jo længere hun levede, jo flere dårlige handlinger ville hun udføre.

Han gik til en astrolog for at finde ud af, hvor hun ville blive genfødt, og han fik at vide, at hun ville blive genfødt som skorpion under midten af ildstedet i det nærliggende kloster.

Han var meget ivrig efter at finde hende for at være nær hende og for at frelse hende fra at leve under det varme ildsted. Men han fik ikke tilladelse til at nedrive ildstedet, da han bad klosterets abbed om tilladelse til det.

Den eneste måde, hvorpå han kunne være nær hende, selv om han ikke kunne se hende, var at arbejde i klosteret. Så han arbejdede som vandbærer i klosteret. I ni år levede han nær sin moder og arbejdede meget hårdt, men han kunne ikke gøre noget som helst for at se hende eller befri hende. Da hans

anstrengelser ikke bar frugt, mistede han håbet og søgte om afsked fra sit arbejde, men det blev ham nægtet.

Han fik at vide, at han ville blive betalt for sit arbejde, og han blev bedt om at blive. Det gav ham anledning til at handle. I stedet for at blive betalt, bad han om at få lov til at nedrive ildstedet, så han kunne finde sin syndefulde moder, og han lovede at genopbygge ildstedet bagefter. Hans anmodning blev imødekommet.

Ildstedet var så stort, at det tog ham tre år at nedrive det. Desværre var skorpionen død i løbet af de tre år, og alt hans arbejde var forgæves. Det tog han tre år at genopbygge ildstedet igen.

Så gik han igen til astrologen for at få oplysning om sin moders næste liv. Han fik at vide, at hun var blevet genfødt som æsel hos en rig købmand i Lhasa. Han løb nu bort fra klosteret, rejste til Lhasa og bad købmanden om at ansætte ham som æselpasser.

Han skulle ikke have nogen løn, blot et sted at sove. Købmanden var glad for at kunne ansætte en billig arbejder, og han syntes også at Guru Chowang virkede glad og ærlig.

Mens han var i tjeneste hos købmanden, behandlede han æslet med medfølelse og bad for en hurtig fuldendelse af dets nuværende liv og en genfødsel til et bedre liv.

Efter tre år døde æslet og blev snart genfødt som et menneske. Bodhisattva Guru Chowangs mission var fuldendt, og han mødte sin moder endnu engang i menneskelig skikkelse.

*Buddhas lære, den universelle sandhed.

**En skabning, der har opnået den fulde oplysthed, men afstår fra at indgå i nirvana for i stedet at vende tilbage (blive reinkarneret) og hjælpe andre på vej mod oplystheden.

Den mediterende og tyven

Engang levede en from mand i en hule i udkanten af landsbyen. Hans eneste værdifulde ejendom var et sæt på syv sølvskåle, som han brugte til at ofre vand til guderne på sit alter. Disse skåle var ham meget kære, ikke fordi de var lavet af sølv, men fordi syv skåle rent vand var det eneste, han kunne ofre til guderne.

En tyv, som boede i den samme andsby, så munkens skat og blev fristet til at stjæle den. Han tænkte, at den mediterende munk ville være et let bytte lige som andre mediterende, der ofte blev ofre for tyve, på grund af deres store hengivenhed til de religiøse pligter og deres ligegyldighed over for materiel ejendom.

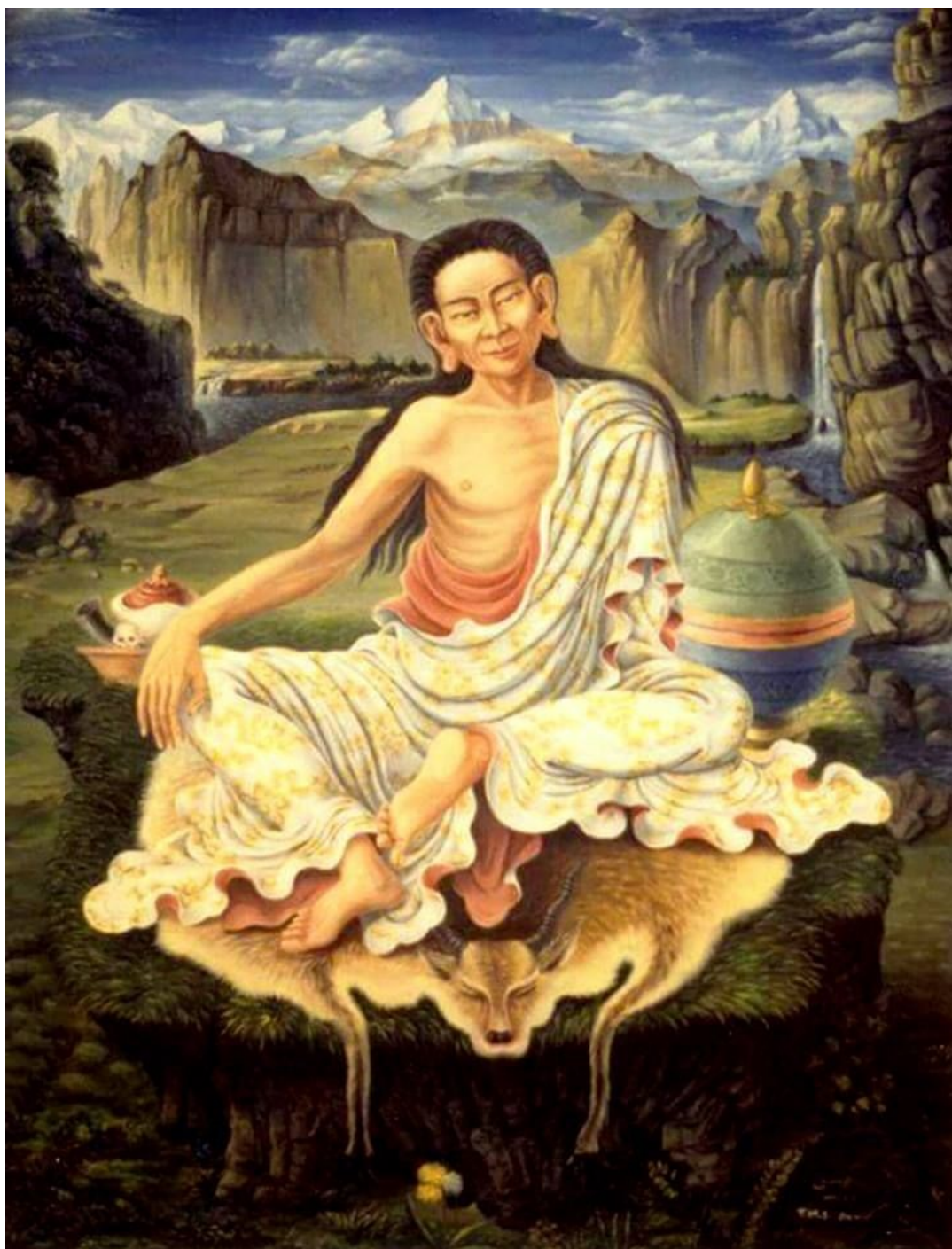
Selv om de fangede en tyv, straffede de ham ikke hårdt på grund af den medfølelse, deres hjerter rummede. En nat drog tyven af sted til den mediterendes hule, og da han kiggede ind, så han, at munken sad og sov.

Uheldigvis sov munken ikke, han sad blot oprejst og mediterede. Munken lod tyvens hånd komme helt op til sølvskålene, så greb han hånden og slog den hårdt, mens han sang:

Jeg søger tilflugt hos guruen.
Jeg søger tilflugt hos Buddha
Jeg søger tilflugt i Dharma*
Jeg søger tilflugt i Sangha**

Slagene gjorde så ondt, at tyven næsten fik tårer i øjnene, men alligevel var han på en eller anden måde i stand til at huske munkens ord.

Han gentog dem for sig selv, da han gik hjem, mens han plejede sin

Tibets mest kendte yogi, Milarepa, hvis liv er et af de bedste eksempler på, at intens spirituel praksis ikke kun kan hjælpe en med at gennemgå negativ karma, men til og med resultere i fuld oplysning i løbet af ét liv, uanset hvor dårlig karma man har.

ømme hånd. På vejen så han et par store skikkelser, der lignede ryttere, komme i hans retning fra den anden side af broen.

Det var onde ånder, men da de hørte hans bønner, forsvandt de.

Selv om han havde været ude af stand til at stjæle noget, blev han

frelst fra de frygtindgydende ånder.

Derfor siges det, at blot fremsigelsen af en bøn kan frelse dig fra den ondskab og de farer, der ligger på din vej.

*Buddhas Lære

** Munkeordenen

Sneløven er Tibets national-emblem og findes også på det tibetanske flag, og foran tempel- og klosterindgange. Den repræsenterer Tibets snedækkede bjerge og gletsjere, Jord-elementet og retningen øst, og symboliserer styrke, kraft, frygtløshed, beskyttelse og glæde. Foto: Aleksandr Shuman, shutterstock. -

Stenløven, der åbnede munden

Ingen husker, hvornår dette fandt sted, men det skete ved foden af et meget gammelt bjerg. Der boede kun to mænd. Den ene var meget rig, og hans navn var Tenzin; den anden var meget fattig, og han hed Phurbu.

Phurbu huggede brænde hver dag og levede af at sælge det. Når han gik op til bjerget, medbragte han altid noget tsampa* til sin frokost, så han havde styrke til at forsætte med at hugge brænde.

Der boede ikke nogen på bjerget, men der var en stenløve. Ingen vidste, hvorfra den var kommet, eller hvem der havde udhugget den på det bjerg.

Hver dag, når Phurbu havde samlet et bundt brænde, satte han sig ved siden af stenløven for at spise frokost. Og uden undtagelse holdt han en klump pak** op foran stenløven og sagde: "Broder løve, hav lidt tsampa, værsgo." Så lagde han tsampaen i løvens mund. Det gjorde han dag efter dag, måned efter måned, år efter år.

En dag gav han noget tsampa til stenløven som sædvanlig, men næppe havde han endt sin tale, før dyret åbnede munden og sagde: "Tak broder Phurbu, du er virkelig en godhjertet mand. Selv om du kun har lidt at spise, vil du dele det med mig. Hvordan kan jeg takke dig?"

Phurbu blev forskrækket over at høre Stenløven tale. Først da han forstod, at den ikke ville gøre ham noget ondt, åndede han lettet op.

Så begyndt han at snakke med den. "Broder løve, vi er i den samme situation. Du har ingen til at tage sig af dig, og vi er begge ensomme. Så det er naturligt for os at dele den smule jeg har. Blot er det trist, at jeg aldrig har nok til at tilfredsstille min sult."

Stenløven svarede: "Du er virkelig en ærlig mand. Kom her i morgen tidlig, før solen står op, og bring en sæk med dig. Jeg vil gøre dig en tjeneste." Phurbu sagde ja og gik hjem med sit brænde.

Næste dag før daggry gik Phurbu som sædvanligt op til bjerget med

sin økse og en lille sæk med tsampa. Han stoppede foran stenløven, som hilste på ham: "Så er du kommet broder."

Først da huskede Phurbu, hvad stenløven havde sagt dagen før, og sagde: "Selvfølgelig."

"Put din hånd ind i min mund, når jeg åbner den, så vil du finde noget guld der. Tag så meget, som der kan være i din sæk. Men husk at tage din hånd ud, inden solen står op, for da lukker jeg min mund." "Det vil jeg," sagde Phurbu.

Stenløven åbnede sin mund, Phurbu rullede sit ærme op og stak hånden ind. Ganske rigtigt, der var guld, og inden længe havde han fyldt den lille sæk. Så sagde Phurbu. "Broder løve, jeg er så taknemmelig." Løven svarede: "Du kunne have taget meget mere, hvis du havde medbragt en større sæk." Phurbu viste løven sin sæk og sagde, at der var nok til et helt liv." I det øjeblik stod solen op.

Stenløven lukkede sin mund og lå der helt stille. Phurbu fortsatte med at hugge brænde, og efter han havde samlet et bundt, gik han hjem, mens han glædede sig over sin uventede rigdom.

For guldet købte Phurbu forsyninger og tøj, og han byggede sig et hus med en gård. Han giftede sig med en sød og flittig pige. Han behøvede ikke længere at bekymre sig om noget som helst.

Den rige mand, Tenzin, kunne ikke undgå at bemærke, at Phurbu pludselig var blevet velhavende. Han tænkte ved sig selv: Den fattige stodder ejede ikke et hår fra et gammelt æselskind, men nu har han store flokke, og han har også bygget et stort hus og en lagerbygning til forsyninger. Hvordan har han fået fat i disse ting, ved listighed eller ved røveri?

*Ristet byg, som er malet til mel, tibetansk daglig mad, blandes ofte med te og smør.

**Tsampa, der er æltet til en klump dej

Tenzin gik hen til Phurbus hus så afslappet som om han bare ville sige god dag. Han begyndte at smigre Phurbu og spurgte ham, hvordan han var blevet så rig?

Phurbu var en ligefrem mand og meget naiv, så han fortalte Tenzin hele historien i alle detaljer. Da Tenzin hørte den, blev han så misundelig, at han næppe kunne beherske sig.

Med et dybt suk sagde han: ”Jeg har aldrig stødt på et sådant held før. Hvorfor var det ikke mig, der gjorde lykke?” Han begyndte nu at planlægge, hvordan han selv kunne få mulighed for at tilegne sig en formue.

Han stillede Phurbu mange spørgsmål: Hvor stenløven var, hvordan han skulle give den tsampa, hvordan han skulle hugge brænde, ja endda hvornår han skulle gå op til bjerget, og hvornår han skulle gå ned.

Han gik først hjem, da han følte, at han havde lært det hele. Den nat var Tenzin for ophidset til at sove. Den næste dag tog han en slidt lammeskins chupa* på, tog en økse, et reb og en sæk med tsampa, og gik op på bjerget før daggry.

Fra den dag fortsatte Tenzin med at gå op på bjerget og dele tsampa med stenløven, og snakke med den. Mange dage gik, men stenløven åbnede ikke munden. Han blev ængstelig og spekulerede på, om han var blevet snydt, eller han gav stenløven for lidt mad.

Med henblik på at få fat i guld, holdt han ud, og til sidst kom øjeblikket. En dag talte stenløven: ”Min ven, du giver mig mad hver dag. Det vil være sidste gang, jeg besværer dig.” Tenzin blev meget glad ved at høre stenløven tale, så han sagde: ”Det er helt i orden, selv om min familie

er meget fattig.”

Stenløven fortsatte: ”Vær ikke bekymret. Tag en sæk med i morgen, og jeg vil give dig noget.” Da Tenzin hørte det, blev han meget opmuntret og sagde ja uden at tøve.

Den følgende dag stod han meget tidligt op og tog ud til løven med en meget stor sæk. Stenløven advarede ham og sagde, at han skulle trække sin hånd ud, før solen stod op.

”Ja selvfølgelig!” Tenzin samtykkede utålmodigt og bad løven om at åbne munden hurtigt. Da stenløven åbnede sin mund, trak han den ene håndfuld guld ud efter den anden.

Stenløven formanede ham: ”Min ven, du har allerede fået så meget guld og solen er lige ved at stå op!” Tenzin fortsatte med at putte guld i sin sæk og sagde, at den ville være fuld efter nogle få håndfulde.

Men sækken var for stor, og der var stadig plads til mere. Stenløven advarede ham igen, men han stoppede ikke. Da han for sidste gang stak hånden ind i munden, stod solen op i øst og viste sig over bjergtoppene, spredte sine stråler i alle retninger og farvede al ting rødt. Stenløven lukkede sin mund.

Tenzin var ude af stand til at trække sin hånd ud og begyndte at græde: ”Min hånd, min hånd!”

En klog kone til Lønpo Gars søn**

Lønpo Gar var minister hos Kong Songtsen Gampo, Tibets 32. Konge. Han blev i almindelighed kaldt Lønpo Gar, og kendt for sin kløgtighed. Han overgik alle de andre ministre. I virkeligheden var han så klog, at ingen kunne konkurrere med ham.

Efterhånden som hans søn voksede op, blev hans fremtid en stadig kil-

de til bekymring for Lønpo Gar. En dag tænkte han: ”Min søn er ikke særlig klog; jeg må finde ham en sød, klog kone.”

Men uanset hans klogskab og de store anstrengelser han gjorde sig, var han ikke i stand til at finde en passende kone til sin søn. Så en dag gav han sin søn hundrede væddere og sagde:

”Du må ikke slå dem ihjel eller sælge dem, men du skal bringe vædderne tilbage med hundrede sække byg; ellers vil jeg ikke tillade dig at træde ind i mit hus.” Og dermed sendte han sin søn bort.

Sønnen gik til byen, men han havde langt fra penge nok til at købe hundrede sække byg. Han havde end ikke penge nok til at købe blot en enkelt sæk. Han satte sig ned i udkanten af byen og tænkte over problemet, men fandt ikke frem til nogen løsning.

Han blev meget ulykkelig, da der pludselig ud af det blå kom en yndig, ung pige til syne for ham. ”Hvad er der i vejen? Siden du er så ulykkelig,” spurgte hun.

Han fortalte hende sin historie. ”Der er ingen grund til at være så ked af det, jeg kan finde en løsning.” Efter at have sagt det, klippede hun ulden af fårene og solgte den.

Med udbyttet købte hun hundrede sække byg og sendte ham lykkelig hjem. Han forventede, at hans fader ville være tilfreds med ham. Men da han kom hjem og fortalte sin fader om sine oplevelser, var hans fader ikke interesseret i at høre om dem.

Den næste dag kaldte Lønpo Gar igen sin søn til sig og sagde til ham: ”Sidste gang klippede du alle fårene, hvilket overhovedet ikke var tilfredsstillende. I morgen skal du

*Tibetansk frakke

**Højere embedsmand, minister.

igen tage hundrede væddere og lige som før komme tilbage med hundrede sække byg, ellers får du ikke lov til at vende hjem.” Med disse ord sendte Lønpo Gar igen sin søn bort.

Fortabt og uden håb gik han til den samme by som før og satte sig til at tænke i udkanten af byen. Han håbede, at pigen igen ville komme og redde ham.

Som han havde håbet, kom pigen og satte sig ved siden af ham og spurgte ham igen om årsagen til hans sørgmodighed. Han øste sine sorger ud over hende og sagde:

”Eftersom der ikke er mere uld at klippe, kan jeg ikke købe noget byg, og min fader vil ikke tillade mig at komme hjem.” Pigen tænkte lidt over det og sagde: ”Hvorfor kan du ikke det?”

Hun skar alle hornene af vædderne og lavede knivskæfter og håndtag af dem, og solgte dem på markedet. Med de penge hun havde tjent, købte hun byg, læssede den på de hundrede får og bød ham farvel endnu en gang.

Sejrstolt kom han hjem og viste sin far de hundrede sække byg. Da hans far så vædderne uden horn, spurgte han, hvem der havde lært han alle disse tricks; så sønnen måtte fortælle hele historien.

”Gå og sig til pigen, at hvis hun er så klog, skal hun lave ni armlængder reb af aske og bringe det til mig,” sagde faderen.

Han gik og bragte faderens budskab til pigen, som svarede:

”Spørg din fader, om han er villig til at bære rebet om halsen, når jeg har lavet det.”

Han gik hjem og overbragte pigens udfordring til sin fader. Lønpo Gar mente, at det var umuligt at lave et sådant reb og lovede at bære det.

Den næste dag lagde pigen et ni armlængder langt reb på en stenplade og brændte det. Således lavede hun et reb helt af aske. Hun tog det med hen til Lønpo Gar og bad ham bære det.

Han blev ikke alene forbløffet over at se rebet, men han skammede sig også over, at han ikke var i stand til at tage det om halsen.

Lønpo Gar var imponeret over pigens talent og klogskab, og uden at tænke mere over det giftede han hende med sin ikke for kloge søn.

Til sidst var det lykkedes for ham at finde en passende brud til sin søn.

Tibetansk nomadekvind med geder. (Foto: Zzvet/ shutterstock).

Pemakö, Arunachal Pradesh. Foto: Rom Ramtang/Shutterstock.

Af Grethe Sørvig, formand for
Dansk Selskab for Tibetansk Kultur.

I Tibet, Bhutan, Nepal og Indien findes der dale, der er særligt velsignede, og som giver dem, der besøger dem en følelse af intens lykke og fred. Det giver også de besøgende det, som tibetanske lamaer kalder for ”god fortjeneste” dvs. meget god karma, at besøge dem. Disse steder kaldes for ’Beyuls’ på tibetansk, hvilket betyder ’hellige skjulte dale’.

Benævnelsen ”skjult dal” skyldes ikke, at de ikke kan ses med det blotte øje, men det, at de har en mystisk velsignelseskraft, og er beboet af guddommelige væsener, der kun kan ses af en spirituelt udviklet person.

Alle Beyuls blev udpeget og velsignet af den store buddhistiske mester, Guru Rinpoche, i det 9. århundrede. Han så, at i en fremtid med øgende forvirring, uvidenhed og mange farer ville elementerne være så meget ude af balance, at det ville påvirke de mediterende. Han fandt derfor frem til, og velsignede flere dale i Tibet og i hele Himalaya-regionen, hvor de mediterende kunne søge tilflugt, og finde fred til at meditere.

Ved hjælp af de overnaturlige evner, som Guru Rinpoche var så kendt for, og hans dertil hørende evne til at kommunikere med dakinier (1) og andre oplyste væsener udpegede han lige disse dale, gav kraftoverførsel til dem og velsignede dem.

Han lagde også en beskyttende kraft omkring dem, og skrev guide-bøger om deres beliggenhed, om vejen dertil, om hvordan naturen ser ud omkring indgangen til dem, hvordan der ser ud inde i dem, om de forskellige guddomme, der bebor dem og hvilken fortjenestfuld karma det vil resultere i at besøge dem.

Som tilfældet er med mange andre af hans skriftlige instruktioner, begravede Guru Rinpoche også disse guidebøger som "skjulte skatte" (tibetansk: *terma*) (2), og gav kraftoverførsel til sine nærmeste elever, så de kunne finde dem i deres senere inkarnationer, når menneskeheden var moden for dem.

Nogle af guidebøgerne er fundet af *tertøns* (3) ved hjælp af instruktioner fra dakinier, enten i drømme eller i visioner, og andre er fundet ved såkaldte "tilfældigheder".

Ifølge gamle tibetanske tekster findes der i alt 108 Beyuls i Tibet og Himalaya-regionen, og ikke alle er fundet endnu.

Guru Rinpoche har sagt, at det at besøge disse Beyuls vil give meget god karma og hjælpe med at overkomme forhindringer på vejen mod oplysning, hvorfor de er meget populære pilgrimsmål, især blandt dem, der praktiserer tibetansk buddhisme.

En spirituelt udviklet person vil kunne se eller have glimt af Beyuls, og vil kunne kommunikere direkte med de oplyste væsener, der befinder sig der, mens en person med et såkaldt almindeligt sind blot vil opleve stjernernes gode energi og fred, og som steder, der inspirerer til dyb meditation, og til en dyb universel kærlighed og samhørighed med alt levende.

Visse områder af Ladakh, Spiti-dalen, Sanskar og Sikkim i nord Indien er eksempler på Beyuls, hvor mange store buddhistiske mestre har boet og mediteret i århundreder. Det samme gælder Khumbu-dalen ved foden af Mount Everest og Tsum-dalen, begge beliggende på grænsen mellem Tibet og Nepal.

Thangka af Guru Rinpoche.

I Khumbu-dalen og de omkringliggende dale findes der, ifølge gamle tibetanske tekster, flere Beyuls, hvoraf mange ikke er fundet endnu. Sherpaerne, der har levet omkring og i Khumbu-dalen siden de flygtede fra Tibet for ca. 500 år siden, og som er seriøst praktiserende Vajrayana-buddhister, har ofte mystiske oplevelser af Beyuls.

Bl.a. er der en meget omtalt historie om en sherpa yakhyrde, der pludseligt så et stort rødt kloster på en klippeafsats i et øde område ved Mount Everest, hvor der aldrig havde været et kloster før. Da han var klar over, at der var Beyuls i området, og til trods for, at han kunne tage fysisk på det hegn, der omgav klostret, bandt han, for

at kunne genfinde stedet, sit røde halstørklæde omkring klosterets port, og skyndte sig hjem til landsbyen for at hente andre, så de også kunne se klostret. Men da landsbyboerne ankom stedet, var det kun yakhyrdens røde halstørklæde, der lå på klippeafsatsen, hvilket endnu engang forvissede landsbyboerne om, at de boede i et Beyul, som nogle af dem en gang i mellem kan se glimt af.

Ifølge sherpaernes overleverede historie, flygtede de, på grund af en religiøs konflikt, fra Kham i øst Tibet for ca. 500 år siden. Da de under deres flugt kom til Everestområdet og Khumbu-dalen kunne de lamaer, der flygtede sammen med dem se, at stedet var

Pemakö-dalen med floden Yarlung-Tsangpo, hvor den laver en kraftig drejning inden den løber ned mod Indien, og får navnet Brahmaputra. Denne del af Yarlung-Tsangpo er kendt som 'Den store drejning' Foto: sacredland.com

et Beyul, der både ville beskytte dem mod fjender, og velsigne deres buddhistiske praksis, hvorfor de valgte at bosætte sig der.

Fordi sherpaerne er klar over, at det område de lever i er et Beyul og derfor bør respekteres, er det vigtigt for dem, at en lama velsigner både dem og de udenlandske turister og bjergbestigere, der besøger Khumbu og Everest inden, de bevæger sig videre ud i områdets velsignede natur, og bestiger de hellige bjerge.

PEMAKÖ

Mange Beyuls er let tilgængelige, mens andre, der regnes for at have en stærkere velsignelseskraft, er mere skjult og beskyttet, både af den beskyttende kraft, som Guru Rinpoche har lagt omkring dem, og af den vilde natur i de områder, de befinder sig i. Derfor kræves der både en meget stærk tro, mod og fysisk styrke at nå frem til dem. Et eksempel på dette er Beyulet Pemakö, der både er det sværest tilgængelige Beyul af dem alle, og som ifølge Guru Rinpoche også er det Beyul, der har den stærkeste

velsignelseskraft af alle Beyuls han har skabt.

'Pemakö' betyder direkte oversat 'formet som en lotus'. Det har to indgange. Én i sydøst Tibet, der kaldes for 'Øvre Pemakö', og én i den nordøst indiske delstat Arunachal Pradesh, der kaldes for 'Nedre Pemakö'.

Indgangen til Øvre Pemakö i Tibet ligger øst for den del af floden Yarlung-Tsangpo, hvor den er særdeles kraftfuld, med mange voldsomme og store vandfald i en meget dyb kløft, der er dybere end Grand Canyon (ca. 2500 meter).

Yarlung-Tsangpo-floden drejer kort derefter ned mod Arunachal Pradesh i Indien, hvor den ændrer navn til Brahmaputra. I dette område ligger indgangen til Nedre Pemakö på en klippeafsats, midt inde i et stort og vildt vandfald.

Der er fire Beyuls eller hellige dale inde i Pemakö, og ifølge Guru Rinpoche vil det at besøge blot et af dem resultere i frigørelse fra sam-sara.

De fire Pemakö-Beyuls har Guru Rinpoche døbt, 'Padma Shri', ('Dharmakaya Amitabhas Hellige Dal'), 'Riwo Tala', ('Sambhogakaya Avalokiteswaras Hellige Dal'), 'Citta Puri', ('Nirmanakaya Guru Rinpoches Hellige Dal'), og midt imellem dem ligger 'Devakota', der legemliggør de andre tre Beyuls' velsignelse.

I Devakota ligger der også et bjerg ved samme navn. Dette bjerg er, ifølge Guru Rinpoche, 'bolig for de dakinier og guddomme, der er forbundet med Moder-/YoginiTantraet (4), og det at cirkumambulere dette bjerg blot én gang vil resultere i, at dørene til de lavere verdener vil blive lukket.'

Da Yarlung-Tsangpo-floden har sit udspring ved Mount Kailash, forbinder den Pemakö med dette hellige bjerg. Floden og det landskab den løber igennem repræsenterer, ifølge Guru Rinpoche, gudinden Dorje Phagmo, idét floden er hendes ryggrad, og to af områdets

Thangka af gudinden Dorje Phagmo.

hellige bjerge er hendes bryster. Øvre Pemakö repræsenterer hendes hoved, overkrop og øvre chakraer, og Nedre Pemakö hendes underkrop og hemmelige chakra.

Guru Rinpoche, der i sine tekster har kaldt Pemakö for 'Kongen iblandt alle Beyuls', siger følgende i teksten 'Tsa Sum Gongdus':

'I dette skjulte land er alle bjerge som blomster, der står i fuldt flor. Alle floder reciterer mantraer spontant og flyder over sine bredder med nektar. Der er regnbuer over træer og buske.

Alle de løfte-bundne beskyttere passer opmærksomt på alt og alle, og beskytter de sande praktiserende og

straffer dem, der kun lader som om de er det.

Dem, der er seriøst praktiserende vil nå Oplysning i dette liv. Det rene samadhi vil opstå spontant alene ved, at man opholder sig i dette land. En session med praksis i dette vel-signede land er det samme som et års praksis andre steder. Dem, der laver tre glidefald her, vil aldrig blive genfødt i de lavere verdener.

Dem, der dør efter at have taget syv skridt med den intention at komme hertil, vil med sikkerhed blive genfødt i dette land. Dem, der bygger stupaer og templer og laver andre fortjenestfulde handlinger i dette land vil for altid repræsentere mig'.

Den buddhistiske mester og *tertön* (3), Dudjum Lingpa (1835-1904) beskriver hvordan han blev bedt af en dakini om at flytte fra sit hjem i Golok i Øst Tibet til Kongpo i Syd Tibet for at finde den guidebog (tibetansk: Khajang), der ville gøre ham i stand til at åbenbare og åbne indgangen til Pemakö:

'Det år hvor jeg fyldte 59 år, om aftenen, på den første dag i den første forårsmåned, viste en rød kvinde sig for mig. Hun var så smuk, at jeg kunne blive ved med at se på hende for altid, uden at få nok. Hun sagde, at hun var en lotus-dakini, der kom fra vest.

Hun kom nærmere og sagde, 'Jeg er kommet fra Lotus Lys Paladset i vest. Jeg hverken går eller kommer. Jeg fremstår som det dynamiske udtryk for din sublime indsigt, som alle de andre dakinier fra enhver retning, der har vist sig for dig, og har givet dig forudsigelser.

Når det gælder mig selv, og årsagen til, at jeg er her, så er det som følger: for lang tid siden var der en munk ved navn Delek. Hans lære og motivation var falsk, og hans og hans følgers barbariske dogmer vil sprede sig som et stort ocean.

Der er et skjult område vest for dit hjem, kaldet Pemakö. Tag derhen i år. I Kongpo Megya-regionen, på et sted, der kaldes for Sengdam, er der en stor lodret klippe, der ligner et grisehoved, der kigger opad mod himlen.

Inde i klippen vil du finde en en liste med profetier og en nøgle, kamoufleret som en *terma* (2). Tag dem, og åbne døren til dette hellige sted, og du vil blive i stand til at åbne porten til ni-og-tres hellige dale. Dette vil med sikkerhed blive en stor hjælp og støtte for mange levende væsener.

Det ville være uacceptabelt, at ikke gøre dette i år. Fokuser al din energi og koncentration på dette projekt'.

Inden hun forsvandt, sang hun:

'Lyt til mig!

Fra og med Træ Fårets år, vil mennesker begynde at få mentale problemer på grund af forgiftet vand.

Folk vil få hukommelsesproblemer, der vil være mange ulykker og de fem sindsgifte vil brænde som ild.

I bjerge, dale, over alt vil, der være fyldt med banditter og røvere. Der vil være indre og ydre oprør, larm og forvirring, og konflikter vil sprede sig.

Dydige handlinger vil gradvist blive ignoreret. Mange mennesker og heste vil blive knivhugget til døds.

Flere sygdomme, der er svære at diagnosticere, vil sprede sig. De arrogante jaloux guder vil forårsage skade og opføre sig som dæmoner.

I denne tid, hvor det ikke vil være muligt at finde lykke noget sted: Skynd dig, og rejs hurtigt til dette sted.'

Samvara med Vajravarahi yabyum.

Ordliste

(1) **Dakini:** visdomsgudinde, der ofte underviser og rådgiver højtudviklede buddhistiske mestre indenfor den tibetanske tradition. Direkte oversat: 'Himmelvandrers'.

(2) **Terma:** betyder direkte oversat 'skjult skat', og henviser til tekst-ruller forfattet og skjult af Guru Rinpoche, der gav kraftoverførelse til 25 af sine hoved-elever for, at disse skulle finde dem, når menneskeheden var moden for dem.

(3) **Tertön:** buddhistiske mestre, der, ofte efter vejledning fra dakinier, finder Guru Rinpoches nedgravede tekster, kaldet *termaer* på tibetansk (se ovenfor, under punkt (2)).

(4) **Moder-/Yogini Tantra:** 'Yogini-tantraerne' kaldes også for 'Moder Tantraerne' indenfor den tibetansk buddhistiske tradition. De fokuserer på udviklingen af oplyst opmærksomhed eller indsigt i Tomhedens Klarheds-aspekt, ved at påminde om, at essensen af alle fænomener er Tomhed-Klarhed, eller Det rene sind. Den mest kendte Yogini-tantra er Sri Cakrasamvara, der også kaldes for 'Kongen af Yogini-tantraer'. Vajrayogini-praksissen var oprindeligt en del af Sri Cakrasamvara, men regnes nu for en selvstændig praksis.

Kilder: <https://sacredland.org/beyul-of-the-himalaya-nepal-tibet-india/>
<https://www.elephantjournal.com/2011/08/journey-to-the-hidden-land-of-pemako/>

Ian Baker, 'The Heart of the World, A journey to Tibet's Lost Paradise', Thames & Hudson Ltd, 2020

Anastasia, 'The Hidden Valley of Pemako', blog, artikel 2018.

Mila Productions: 'Beyul: The Sacred Hidden Valleys' | Documentar, 2020.

<http://tibetanbuddhistencyclopedia.com/en/index.php/Beyul>

Khumbu-dalen foto: Olga Gavriloga/Shutterstock

TIBET

Af Ngawang Losang

Forfatter og lærer i tibetansk sprog

- mit usynlige fædreland -

Del 1

Rødegardisterne indtager Lhasa. (Library of Tibetan Works & Archives)

Folkets befrielseshær angriber

Nogen ruskede mig forsigtigt i armen. Det var den munk, som jeg delte celle med. 'Lyt, der sker noget', hviskede han. 'Hvad er der', spurgte jeg ikke helt vågen. 'De skyder', svarede han. Han var lidt ældre end mig. Jeg var lige fyldt 14 år. 'Det er maskingeværer', sagde han. Jeg vidste ikke, hvad et maskingevær var. Sammen løb vi ud til det store vindue for at se, hvad der foregik. Det var natten mellem den 19. og 20. marts 1959. Mørket var fyldt med glimt af skud og lys signaler. Vi vidste ikke, hvad vi skulle gøre. Jeg ville bede og meditere, men jeg kunne ikke koncentrere mig overhovedet. Jeg var netop begyndt på min læretid som munk i det store kloster Drepung, der lå nogle kilometer udenfor Tibets hovedstad Lhasa. Vi var mere end 10.000 munke i Drepung den nat.

Da lyset kom, samledes alle munkene til møde. Selvom jeg kun var lærling, fulgte jeg med for at finde ud af, hvad der var sket. Kineserne havde på forskellig vis søgt at skaffe sig magt over vores land lige siden

1949. Tibet var fyldt med kinesiske soldater. Der var 100.000 i Lhasa, sagde man. Det måtte være dem, der pludseligt var begyndt at skyde.

Uden våben er det håbløst at kæmpe

Nogle af munkene foreslog, at vi skulle slutte os til den tibetanske hær. Den var på 8000 mand. Andre syntes, at vi skulle beskytte klostret og besætte de tre bjergtoppe, der lå omkring det. Til sidst blev vi enige om, at de munke, der var mellem 20 og 60 år gamle, skulle forberede sig på at kæmpe, hvis det blev nødvendigt.

Kampstyrken blev delt i fire enheder. De tre skulle forsvare hver sin top. Den fjerde skulle slutte sig til de tibetanske soldater, der prøvede at beskytte Norbulinka. Det er en park lige udenfor Lhasa, hvor Dalai Lama havde sin sommerbolig. Inde i byen ligger det store slot Potala, der er hans egentlige bolig. Ingen vidste helt bestemt, hvor han opholdt sig i de timer.

- ”I de første år af besættelsen var kinesiske soldater venlige. De kom i små flokke ud til landsbyerne og fortalte, at de ville befri landet. De bragte gaver til børnene og tilbød at hjælpe med arbejdet i marken. I virkeligheden drev de propaganda for kommunismen.” -

Den enhed, som skulle til Norbulinka, måtte opgive at nå frem. Slottet var omgivet af kinesiske tropper med maskingeværer og kanoner. Bomber regnede ned fra oven. Mange af de munke, der skulle forsvare bjergene, kom tilbage hen under aften. ’Det er håbløst at kæmpe uden våben og udstyr’, sagde de. En del af dem var dog så vrede, at de alligevel forsøgte at angribe en kinesisk militærlejr. De blev alle skudt. Andre løb afsted for at finde en gruppe tibetanske soldater, som de kunne slutte sig til. De blev skudt undervejs af kineserne.

Lhasa var ét stort kaos med et frygteligt skyderi. Vi var alle dybt bekymrede for Dalai Lamas liv. Men hen under aften den 21. marts blev vi så kaldt sammen foran abbeden. ’Hans Hellighed er på vej til sikkerhed’, blev der sagt. Det fik os for en kort stund til at slappe af. Men den 22. marts om morgenen skød kineserne pludseligt to skud med en kanon lige foran Drepung. Jeg blev ude af mig selv af skræk. Flere af munkene løb ud for at skjule sig i bjergene. Jeg ville også skjule mig, men jeg vidste ikke hvordan.

Min læremester Tarab Tulku stod ude i gården sammen med en af de gamle munke. De talte om at flygte, men ikke nu. Jeg ville væk øjeblikkeligt og løb over til et hus med ældre drenge. ’Vi går i morgen tidligt, og du kan følge med os’, sagde de. ’Vi lister ud i bjergene og skjuler os i en hule’. Sent samme aften besluttede Tarab Tulku og den gamle munk også at flygte. De ville forsøge at nå til landet Bhutan. I vores gruppe i kloster-skolen var der flere munke fra Bhutan. De kunne finde vej over de høje pas.

Væk fra krigen

Jeg blev meget lettet over, at jeg nu kunne følges med Tarab Tulku. Hurtigt pakkede vi vores få ejendele og lidt mad – te, smør, ost og tsampa, som er mel lavet af ristet byg. Kun så meget, som hver enkelt kunne bære

Norbulinka betyder Juvel Parken. Her ligger Dalai Lamaernes sommerpaladser. Det første blev bygget af den 7. Dalai Lama. Det sidste - kendt som Det Nye Palads - er bygget af den nuværende Dalai Lama. - Foto: Molpix/Shutterstock.

på ryggen. Da vi kom ud på stien, var der mange munke på vej mod vest. Vi fulgte bare med – væk fra Drepung. Højt oppe i et pas traf vi en munk. ’Gå ikke over her. Der er fyldt med kinesere på den anden side af bjergene’, sagde han. Ingen lyttede. Alle fortsatte. Jeg er sikker på, at den ’munk’ var spion for kineserne. Han skulle prøve at få os til at vende om. Men vi fortsatte og gik og gik og gik.

I starten var der måneskin. Senere på natten blev det så mørkt, at vi ikke kunne se stien. Vi fulgte bare lyden af dem, der var foran os. På de farlige steder holdt vi hinanden i hænderne, mens vi følte os for med fødderne. Sådan nåede vi over den første bjergkam. Mens solen stod op, gik vi nedad på modsat side. Der var *ingen* kinesere.

Langt nede lå en landsby. Der boede Tarab Tulkus tante. Hende ville vi opsøge. Pludseligt følte jeg mig udmattet og sulten. Jeg havde ikke spist i to dage. Af bare skræk havde jeg glemt det, men nu slappede jeg af. Tarab Tulkus tante inviterede os indenfor og gav os tsampa og tibetansk te med smør i. Resten af dagen sov jeg.

Vi var kun få timers gang fra Tarab Tulkus mors hus, men han turde ikke besøge hende. I stedet sendte han to mænd afsted for at fortælle, at vi var i live og på vej til Bhutan. Mændene vendte senere tilbage sammen med Tarab Tulkus fætter, der bragte to æsler lastet med tsampa, te, tørret kød, smør og ost.

Fætteren havde fortalt Tarab Tulkus mor, at vi bare ville gå over floden Kyichu og slå os ned i en hule på den anden side af grænsen. Der ville vi vente på freden, som vi troede ville komme hurtigt.

Men det gik helt anderledes! Først 20 år senere fik enkelte af os lov til at vende hjem på korte besøg.

Khampa krigere og tibetanske soldater gjorde hvad de kunne for at beskytte de mange flygtninge mod kinesiske overfald under den farefulde færd over bjergene. (Foto: Sven Hedin. 'Tibet. The Sacred Realm'. Photographs 1880-1950, Aperture, 1983, 89).

Fra Buxa-lejren i Vest Bengal, hvor mange munke, trods de katastrofale forhold, fortsatte deres studier. Her boede og studerede Ngawang Losang (på billedet nr. 3 fra venstre) i 5 år. (Foto: privat eje).

Dalai Lama besøger Buxa-lejren i Vest Bengal, hvor mange munke, Geshe og Rinpoche boede i mange år, bl.a. forfatteren. Forholdene i lejren var katastrofalt dårlige, og mange fik tuberkulose og døde af det. I mange år var der også mangel på mad, og ofte var den mad de fik af de indiske myndigheder rådden. (Foto: Library of Tibetan Works & Archives).

Det tog os et par dage at nå frem til den næste bjergby. Den var fyldt med munke og tibetanske soldater, som var flygtet fra Lhasa. Byen summede som en myretue. Alle var ophidsede over situationen. Rygterne løb. Det blev fortalt, at hele familier var blevet dræbt af kineserne. Klostre og hellige steder var ødelagt, og huse var skudt i brand. Vi var alle ivrige efter at komme videre – væk fra krigen. Derfor startede vi hurtigt igen.

Det store øde

Nu kom vi ind i et område, der lå meget højt. Bjergene var over 7000 meter. De pas, vi skulle igennem, var stadig fyldt med sne. Jeg var meget træt. En dag, hvor vi netop var kommet over et pas, satte jeg mig ned på en sten for at hvile et øjeblik. Jeg må være faldet i søvn, og måske har jeg sovet et par timer. Ingen havde lagt mærke til, at jeg manglede. Mine venner var forsvundet bag en af de mange højderygge.

Da jeg vågnede, var jeg helt alene i det store, øde landskab. Jeg blev bange, men ikke så bange som for kanonerne og skyderiet. Jeg råbte på mine venner, men ingen svarede. Min eneste chance var at følge stien fremad. Det gjorde jeg så, og lige før det blev mørkt, opdagede jeg, at nogen bevægede sig langt nede mellem de store sten. Tarab Tulku var blevet opmærksom på, at jeg var væk. Han kom tilbage for at lede efter mig.

Det tog os godt og vel en måneds tid at nå grænsen til Bhutan. Men bhutaneserne ville ikke vide af os. De lod soldater følge os gennem deres land til delstaten Assam i Indien. På den vandring var vi ca. 10.000 flygtninge.

I Indien

Fra Assam blev vi sendt videre til Vest Bengal, som er en anden delstat. Der blev vi anbragt i en gammel engelsk fangelejr. Den havde sovesale med gitter for de små vinduer. Dog blev dørene ikke låst af. Det gjorde derimod porten i den høje mur rundt lejren.

I de omgivelser opholdt jeg mig i hele fem år! Jeg fik lært at tale hindi og engelsk. Senere fik jeg lov til at studere ved det tibetanske universitet i Varanasi. Først længe efter kom jeg til Danmark. Det skyldtes min lærer Tarab Tulku.

Læs om forfatteren på næste side.

Artiklen er et uddrag af Ngawang Losang bog. 'Tibet - Mit usynlige fædreland'. Del 2 kommer i næste nummer af 'Tibet'.

Om forfatteren

Ngawang Losang (1945 - 2006) blev født i Kongpo i sydøstt Tibet, i nærheden af Selskabets grundlægger, Tarab Tulkus kloster. Efter at have studeret som novice på Tarab Tulkus kloster fra han var ca. 7 til han var 11 år gammel, besluttede han, at han gerne ville blive munk, og flyttede derfor til det store kloster og buddhistiske universitet, Drepung, i nærheden af Lhasa. Ngawangs lama, Tarab Tulku,

der var 10 år ældre end Ngawang, studerede også på Drepung. Her boede de til kineserne invaderede og okkuperede Tibet i 1959, da alle klosterets beboere var nødt til at flygte hals over hoved, kun med det tøj de havde på kroppen. Da de kom frem til Indien blev Ngawang, Tarab Tulku og tusindvis af munke, lamaer og legtibetanere stuvet sammen i den forhenværende fangelejr, 'Buxa', der var et gammelt engelsk fængsel for politiske fanger. Gandhi har bl.a. været fængslet der for sin kamp for indisk selvstændighed. Forholdene i lejren var meget vanskelige og uhygejniske, hvilket blev forstærket af det varme klima, som tibetanerne ikke var vant til og af, at de indiske myndig-

heder gav dem rådden mad. Pga. de rædselsfulde forhold blev mange af lejrens beboere syge af tuberkulose, leverbetændelse, kolera og malaria, hvilket mange af dem døde af. Mange af flygtningerne begik også selvmord pga. den katastrofale situation de befandt sig i, i lejren. Da Ngawang kom til lejren var han 14 år gammel, og efter nogle år i Buxa blev det muligt for ham at studere på det buddhistiske universitet i Varanasi, hvor han tog den højeste mulige eksamen i buddhistisk filosofi, og fik titlen Geshe. I tillæg tog han eksamener i hindi, engelsk og sanskrit. Han kom til Danmark i 1974, og blev hurtigt så dygtig til dansk, at han efter et par år kunne undervise danskere i tibetansk sprog på Folkeuniversitetet i København—på dansk. Han blev også hurtigt en populær foredragsholder om forskellige emner indenfor tibetansk kultur og buddhisme. Han var desuden bestyrelsesmedlem i Selskabet i mange år, hvor resten af den danske bestyrelse havde nem adgang til hans indsigt i tibetansk buddhisme, kultur, ritualer og traditioner. I 1991 blev han gift med den tibetanske læge, Dr. Bhuti Losang, og gav således Danmark og Skandinavien en fastboende tibetansk læge.

HAR DU HUSKET AT BETALE KONTINGENT?

Hvis du er i tvivl om du har betalt kontingent, er du velkommen til at kontakte næstformand Lillian Evang, e-mail: lillian@evang.re, tlf.: 28 83 85 88, mellem kl. 19:30 og 21:00.

Du kan både betale kontingentet med MobilePay til nr. 22170, og via bankoverførsel til: Reg.nr. 9570, kontonr.: 342 87 88. Husk, at dit navn ikke automatisk bliver synlig på din indbetaling, så for, at vi skal kunne registrere din indbetaling, er det vigtigt, at du skriver dit navn og "kontingent" på din indbetaling.

HUSK AT MELDE ADRESSÆNDRING

I er blevet meget bedre til at give os besked om adresseændring, og det skal I have en rigtig stor tak for! Dog er der stadigvæk nogen, der glemmer det.

Da det pt koster 40 kr. i porto at sende et blad, bliver det en ret stor udgift at sende bladet til en anden adresse efter, at vi har fået det i retur. Selskabets bestyrelse har derfor besluttet, at den der har ændret adresse uden at fortælle os om det, bør bære udgiften til forsendelse til ny adresse.

TIBET NYT

Nyheder og historier fra Tibet og den tibetanske diaspora

Af Grethe Sørvig
Formand for DSTK

Den tibetanske eksilregering har fået ny præsident

Sikyong Penpa Tsering

Da den siddende præsident (tibetansk: Sikyong) i den tibetanske eksilregering højst må beholde sit embede i to valgperioder på hver 5 år, og da Dr. Lobsang Sangay, efter et genvalg til Sikyong i 2016 afsluttede sine to perioder, var der i år tid for at vælge en efterfølger. Majoriteten af eksil-tibetanernes stemmer gik til Penpa Tsering, der således blev valgt til ny præsident den 27. maj i år.

Penpa Tsering har, siden 1998, haft flere politiske funktioner i den tibetanske eksilregering. Først som medlem af det tibetanske parlament i to valgperioder, og dernæst som talsmand for regeringen frem til 2016. Efter at have tabt præsidentvalget i 2016 til Dr. Lobsang Sangay, blev Penpa Tsering repræsentant for HH Dalai Lama og Eksilregeringen i Nord Amerika.

Hovedpunkterne i Penpa Tserings valgprogram i 2021 var bl.a. ”at søge at finde en løsning på den sino-tibetanske konflikt”, ”fokus på velfærd for tibetanere i eksil”, ”at forsøge at få en dialog med Kina”, ”at forsøge at lette mulighederne for et besøg af Dalai Lama til Kina” og ”at være fortalere for løsladelsen af Panchen Lama og andre politiske fanger”. Penpa Tsering er tilhænger af HH Dalai Lamas ’Middle Way-politik’.

Penpa Tsering blev født i 1967 i den tibetanske flygtningelejr Bylakuppe i syd Indien. Under sine grundskole- og i gymnasie-år vandt han flere priser som den dygtigste elev. Han tog også flere gange ansvar for at forbedre forholdene i Bylakuppe, mens han stadigvæk gik i gymnasiet, og var kendt som en særdeles intelligent, medfølelse og arbejdsom ung mand, med gode lederegenskaber. Han er uddannet økonom, og hans alma mater er Madras Christian College.

Han har været engageret i, og har haft flere lederstillinger i forskellige Fri Tibet-organisationer siden sin ungdom, og var direktør for the Tibetan Parliamentary and Policy Research Center i perioden 2001 og 2008. Penpa Tsering er den anden demokratisk valgte præsident i den tibetanske eksilregering efter, at Dalai Lama trak sig som politisk leder i 2011. - Kilde: www.tibet.net (CTA)

Kinesisk militær overskrider grænsen mellem Tibet og Indien

En deling fra den kinesiske hær overskred den 6. juli i år grænsen mellem Tibet og Indien i Ladakh for at protestere imod den lokale fejring af HH Dalai Lamas fødselsdag. Hændelsen påmindrer uhyggeligt meget om den måde hvorpå Kina i sin tid indledte sin invasion og okkupation af Tibet.

Uniformerede PLA-soldater, og nogle kinesere i civilt tøj, kom den 6. juli i år kørende i flere jeeps og et militært køretøj ind på indisk territorium i landsbyen Demchok i Ladakh. Her placerede de sig på bredden af floden Indus med kinesiske flag og et stort rødt banner. Ubekræftede kilder, der kunne læse mandarin, oplyser, at der stod, 'Stop handlinger, der splitter Tibet' på banneret. Demonstrationen fandt sted i nærheden af et offentligt lokale, hvor de lokale fejrede Dalai Lamas fødselsdag. Sidste år demonstrerede kineserne på lignende vis, da indisk militær installerede en pumpestation i samme område.

Denne måde at overskride grænsen til et andet land på en "fredelig måde" påmindrer uhyggeligt meget om Den Røde Hærs indledende manøvre, inden de invaderede og okkuperede Tibet. De første kinesiske delinger, der bevægede sig ind i Tibet i 1949 var på ca. samme antal som dem, der kunne ses på flodbredden i Demchok, dvs. 7-8 personer, og som tilfældet var i Demchok, bar nogle af dem "freds-uniformer", som de selv kaldte det, og andre bar militæruniform. Officielt kom de for at "hilse på" tibetanere og "give gaver". Dette skete et par gange før de, nogle uger eller måneder senere, ankom med tusindvis af bevæbnede tropper og, da de jo nu havde kendskab til landsbyernes og de forskellige dales layout og befolkning, kunne de hurtigt okkupere private og offentlige bygninger, der blev brugt som tortur- og indoktrinerings-centre for de tibetanere de arresterede.

Indiske myndigheder har ikke villet udtale sig om hændelsen Demchok, og forsøger at bagatellisere den officielt. De diplomatiske forhandlinger mellem Indien og Kina, der startede efter et dødeligt sammenstød mellem soldater fra de to lande i samme grænseområde i juni 2020, pågår stadigvæk. Dog har både Indien og Kina optrappet bemanningen og arsenalet på hver deres side af grænsen siden incidenten i 2020. Bemanningen både på kinesisk og indisk side består pr i dag af 200.000 mand.

Baggrund

Efter, at kinesiske tropper i årevis har chikaneret indisk militær på grænsen mellem Tibet og Indien i Ladakh, først og fremmest verbalt, dog med incidenter af regulære fysiske slåskampe, eskalerede det i juni 2020 til stenkastning, brug af køller pakket ind i pigtråd og skubning af indiske soldater ud fra klipper i de 5000 meter høje Himalaya-bjerge. Over 20 indiske soldater og officerer blev dræbt, hvoraf den ene officer var tibetaner (*). Kineserne påstår, at deres eget tab var "minimalt", men ifølge uofficielle kilder blev et tilsvarende antal kinesiske soldater dræbt i incidenten. Kineserne har efter dette optrappet bemanningen på deres side af grænsen, hvor de har bygget helikopter-platforme, missilramper, hangarer til tanks, lagerbygninger til våbenarsenal og en hel landsby med et stort hospital og boliger og andre faciliteter til deres soldater.

Inderne har, på deres side, sat sig nødtvunget til en tilsvarende optrapning af personel, og har også udbygget deres base i Ladakh med faciliteter og våbenarsenal. Indiske styrker er også lykkedes med at trænge kinesiske stillinger et langt stykke tilbage fra det sted hvor de oprindeligt stod. Dette sted ligger på den side af floden Indus, hvor den kinesiske deling kunne køre over den indiske grænse og demonstrere den 6.juli. Det er nok kun militære strateger, der kan svare på, hvorfor de indiske grænsevagter ikke forhindrede det.—Kilde: www.indiatoday.in, www.thehindu.com, www.bbc.com

**Den indiske hær har mange eksil-tibetanske soldater ansat. Disse bliver, pga. deres særlige fysik, der genetisk er ment til at gøre dem i stand til at overleve i store højder, ofte placeret i grænseområder i Himalaya, på flere tusind meters højde.*

Den ulovlige fejring af HH Dalai Lamas fødselsdag i Tibet

Det at fejre Dalai Lamas fødselsdag er lige så forbudt i Tibet, som det er at eje et lille billede af ham, og bliver man taget i dette, kan man få op til 20 års fængsel. Derfor tager de fleste tibetanere i Tibet forholdsregler når de skal fejre Hans Helligheds fødselsdag, der som regel foregår i det skjulte.

Alligevel blev 9 tibetanere i 2016 taget på fersk gerning mens de lavede langtlevs-ceremonier for Hans Hellighed i et øde bjergområde i østt Tibet. De blev idømt 14 års fængsel hver. Tibetanerne er derfor generelt blevet endnu mere forsigtige, og fejrer ofte Hans Helligheds fødselsdag under dække af andre tibetanske helligdage. Fx, som i år, hvor mange tibetanere fejrede den i forbindelse med den tibetanske helligdag, Dzamling Chi Sang, 'Universel Bønnedag', hvor man laver ofringer til de lokale guddomme og jord-ånder, og kombinerer dette med picnic, spil og underholdning. Denne festival bliver hvert år fejret på den 5. dag i den 5. måned, hvilket er meget tæt på Hans Helligheds fødselsdag den 6. juli.

I stedet for det forbudte billede af Dalai Lama, laver de ofringer til thangkhas af Bodhisattva Avalokiteswara (tibetansk: Tjeneresig), som Hans Hellighed er en udstråling af. I år kunne man også se en udsmuglet video af en ældre tibetaner, der lavede *kora* - cirkumambulation - omkring Yokhang Tempel i Lhasa på Dalai Lamas fødselsdag. Bagpå hans chupa havde han, med smuk, farverig silkebrokade, applikeret tallet 86 - det antal år, Hans Hellighed fyldte i år – med så store tal, at det dækkede halvdelen af hans ryg. Han har måske tænkt, at han er så gammel, at han alligevel snart skal dø, hvorfor et fængselsophold ikke vil være så katastrofalt for ham, som for de unge med familier at tage sig af.

Men også i år er der desværre kommet flere rapporter om tibetanere, der er blevet arresteret for at have fejret Dalai Lamas fødselsdag. Bl.a. et tibetansk ægtepar fra Kardze i Kham. De havde, ifølge tiltalen, delt billeder af Dalai Lama og "dokumenter med Dalai Lama-citater", på de sociale medier, og havde opfordret andre til at recitere bønner for Dalai Lama på hans fødselsdag. Der er desuden rapporter om, at 20 – 30 andre tibetanere fra andre områder af Tibet også er arresteret på samme grundlag. *Kilde: www.tibet.net*

Tibetanere fængslet for at have kontakt med eksil-tibetanere

Kinesernes overvågning af tibetanere har pågået helt siden okkupationen af Tibet i 1959. Den gang ved hjælp af særlige id-kort, udstedt af Kommunistpartiets ledelse i Lhasa. Der var dengang ingen bevægelsesfrihed mellem landsbyerne i Tibet, og skulle man besøge en anden landsby eller region skulle man have de kinesiske myndigheders tilladelse til det, og den skulle der ansøges om ved hjælp af det kinesiske id-kort. Således vidste myndighederne hvor alle tibetanere befandt sig til enhver tid, skulle de have behov for at vide det. Dog var mulighederne for kontakt med eksil-tibetanere i udlandet, og muligheden for at flygte fra Tibet den gang meget større end den er nu.

Selvom Tibet allerede dengang blev betragtet for et meget lukket land, var der således en større mulighed for at få nyheder inde fra Tibet, end der er nu, selvom det, som nu, var strafbart for tibetanere at have kontakt med udlandet. Muligheden for at blive taget i det, var dog ikke så stor, som den er nu.

Efter 2012, hvor Xi Jinping blev Generalsekretær i Kinas Kommunistiske Parti, og året efter blev Kinas Præsident, blev overvågningen af tibetanere – og i øvrigt også af andre ”minoriteter” i Kina, dvs. af folk fra de lande Kina har okkuperet – optrappet. Den gang skete overvågningen via de millioner af overvågningskameraer, der findes over alt i Tibet, men også via aflytning af og besøg i folks hjem. Særligt mistænkelige personer fik også aflyttet deres mobiltelefoner. Den gang var der dog stadigvæk mulighed for at flygte uset forbi de kinesiske grænsevagter, der lå og varmede sig i deres telte i de iskolde flere tusind meter høje bjerge, der er tibetanernes flugtvej ud af Tibet. Og vi kunne stadigvæk få nyheder fra Tibet via mobiltelefoner og computere, da, som nævnt, ikke alles digitale enheder blev overvåget den gang.

Da Xi Jinping, efter at have fjernet modstandere i Partitoppen, bl.a. via fængslinger baseret på falske beskyldninger, blev Kinas præsident på livstid i 2018, tiltog overvågningen af tibetanerne. Bl.a. på grund af ny udvikling af digitalt overvågningsudstyr, der nu til og med kan identificere folks etnicitet. Alle tibetanere er nu pålagt at have en mobiltelefon. Denne skal registreres af myndighederne og skal have en overvågnings-app installeret. Ved hjælp af app'en har kineserne adgang til al personlig data, inklusiv bank-oplysninger. App'en registrerer bl.a. brugen af censurerede ord, som fx 'Dalai Lama', 'Frit Tibet' o.l., og alle bevægelser pr. mail, sms og opkald gemmes automatisk. Al ulovlig aktivitet på telefonen går automatisk videre til en alarmcentral, og ejeren bliver arresteret, tortureret og idømt flere år lange fængselsstraffe.

Efter 2018 er kinesernes brug af drone-overvågning af tibetanske flygtninge intensiveret. Kinesiske soldater behøver således ikke at bevæge sig udenfor deres isolerede og varme telte i de store højder på grænsen mellem Tibet og Indien eller Nepal, men kan nu blot, ved hjælp af dronernes varmesøgende kameraer, hurtigt lokalisere flygtninge, der derefter bliver arresteret eller dræbt. Hvor mange tibetanske flygtninge, der har lidt denne skæbne ved man ikke, men ifølge udsagn fra andre flygtninge, hvis med-flygtninge er blevet fanget eller dræbt af kinesere under flugten, drejer det sig om flere tusind tibetanere. Siden 2018 er der således kun meget få tibetanere, der overlever et flugtforsøg til Indien og Nepal. Modsat antallet af ankomne flygtninge til Indien og Nepal fra før 2018, der var på ca. 4000 personer pr. år, er antallet efter 2018 maksimum 75 personer pr år.

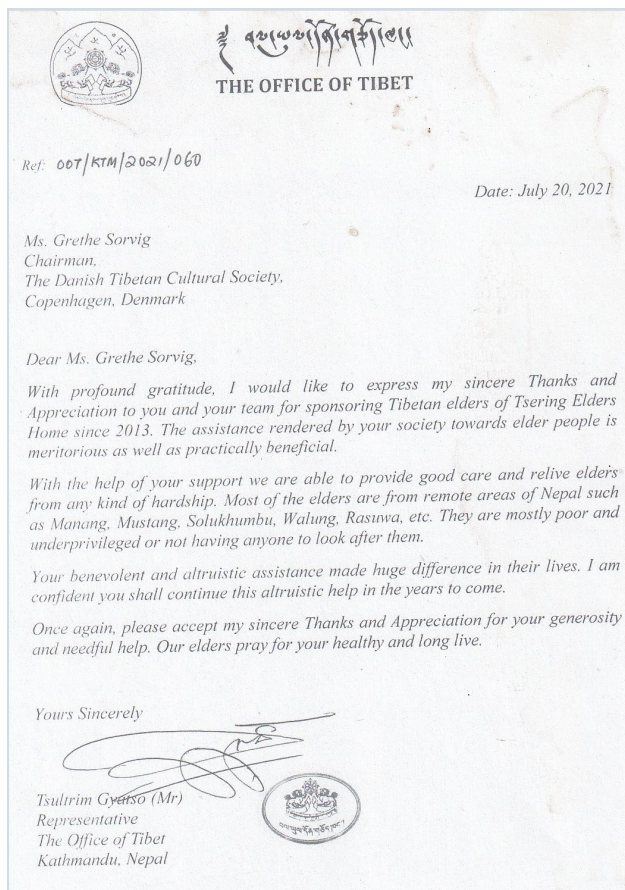
Siden 2018 er Tibet, sammen med Syrien, nu verdens mest lukkede land, og regnes, iflg. Human Rights Watch, for endnu mere lukket end Nord Korea. Således får vi nu meget sjældent nyheder fra Tibet, og mange gange får vi op til 5 år gamle nyheder om fængsling af tibetanere og andre nyheder. De fleste af dem, der alligevel våger at sende ”ulovlig” information til eksil-tibetanere, bliver taget og idømt lange fængselsstraffe, hvoraf mange dør som et resultat af den tortur de gennemgår, og af ubehandlede, alvorlige sygdomme, opstået under fængslingen.

De få nyheder vi har fået fra Tibet i år, har primært drejet sig om arrestationer af tibetanere, der har dristet sig til denne ulovlige kontakt med eksil-tibetanere, og om de uhørt lange fængselsstraffe de får for det. Således bragte menneskerettighedsorganisationen Human Rights Watch, i en artikel i den engelske avis, The Guardian for nyligt nyheden om, at 4 tibetanske munke for to år siden blev idømt 20 års fængsel for, at de havde overført en donation til en miljøorganisation udenfor Kina og havde billeder af Dalai Lama på deres mobiltelefoner, på hvilken en af dem havde sendt en besked til en eksil-tibetaner i Nepal. Human Rights Watch har krævet, at alle 4 løslades umiddelbart. - Kilde: <https://tibet.net/news/human-rights-situation-inside-tibet/>

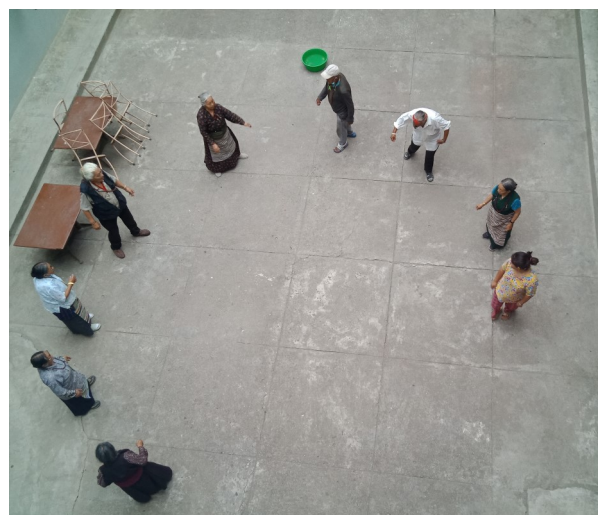

Foto:soflight/Shutterstock

Takkebrev og Billedhilsen fra Tsering Elders Home

Beboerne på Tsering Elders Home hylder HH Dalai Lama

Tibetansk dans for dem, der stadigvæk har ben til det.

TV-eftermiddag med HH Dalai Lama på skærmen.

Lederen af Tsering Elders Home, Tashi Tseten, skriver i en kort opdatering, at der lige nu er 33 beboere på plejehjemmet. De ansatte er meget nøje med at overholde alle smitteværn-regler og, til trods for, at Nepal blev hårdt ramt af den anden bølge af Covid-19-pandemien i maj og juni i år, har ingen af hjemmets beboere været smittet. For at opmuntre beboerne under den lange lockdown kommer frivillige på besøg, og laver forskellige aktiviteter med beboerne, som fx mahjong-spil, tibetansk ringdans, videoer med HH Dalai Lama og fælles sang.

Lederen af Tsering Elders Home, Tashi Tseten, sammen med nogle af plejehjemmets beboere.

Tashi Tseten har bedt os viderebringe hans dybfølte tak til hver enkelt af Jer, der via Selskabet donerer penge til Tsering Elders Home.

Aktuelle Projekter

Af Grethe Sørvig

Dansk Selskab for Tibetansk Kultur formidler alle donationer ubeskåret til de forskellige hjælpeprojekter som vi støtter.

Du kan støtte et eller flere af de nedenstående projekter ved at indbetale valgfrie beløb på: **reg. nr. 9570, kontonummer: 342 87 88, på Postgirokonto nr.: 342-8788** eller betale via **Mobile Pay til nr.: 22170**, og skrive projektets kodeord på din indbetaling.

Children of Shambala

(Kodeord: COS)

Children of Shambala er en humanitær hjælpeorganisation med hovedkvarter i byen Xining i Amdo-distriktet i Tibet. Children of Shambala, der blev grundlagt af nordmanden Jan Terje Voilaas i 2006, er en paraplyorganisation med mere end 115 udviklings- og bistandsprojekter, hvoraf Børnehjem Uden Vægge - det projekt du kan støtte i gennem Dansk Selskab for Tibetansk Kultur - er deres vigtigste projekt.

Børnehjem Uden Vægge benytter sig af lokale pleje-

familier, hvor fattige og forældreløse børn kan bo i en tryk familiesituation mens de går i skole. Hvert enkelt barn og plejefamilie er tilknyttet lokale socialarbejdere, der er uddannet på Children of Shambala.

Børnene får i gennem Børnehjem Uden Vægge folkeskolen op til 10. klasse, men også økonomisk, praktisk og personlig støtte til at uddanne sig videre, enten i praktiske fag, eller på universitetsniveau.

Lerhytte, der er barndomshjem til to af de børn, der er tilknyttet Børnehjem Uden Vægge, og hvis meget fattige familie nu får økonomisk hjælp til mad, tøj og medicin fra Children of Shambala.

Både plejefamilier og børnenes familier får økonomisk hjælp, og hjælp med at starte deres egen forretning eller købe flere yak o.l., for således at hjælpe dem ud af fattigdom.

Du kan læse mere om Children og Shambala og organisationens grundlægger, Jan Terje Voilaas, i "Tibet" nr. 82. Bladet kan også læses på vor hjemmeside.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, indbetaler du det beløb du gerne vil donere på: reg. nr. 9570, kontonr.: 342 87 88, på Postgirokonto nr.: 342-8788, eller via Mobile Pay: tlf.: 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord COS på din indbetaling.

The Tsering Elder's Home

(Kodeord: TEH)

The Tsering Elder's Home er et moderne plejehjem, grundlagt i 2003 af bl.a. "Tibet Fund", der er en underafdeling af Snowlion Foundation, som igen er tilknyttet eksilregeringens indenrigsministerium.

Plejehjemmet, der ligger i Boudha, en forstad til Nepals hovedstad, Kathmandu, blev grundlagt for at hjælpe ældre og handicappede tibetanske flygtninge, der ikke har pårørende eller andre, der kan hjælpe dem.

Plejehjemmet huser i øjeblikket 46 ældre tibetanske flygtninge i alderen 65 - 90 år, og har 6 fastansatte - en leder, en sygeplejerske, to kokke og to medhjælpere. I tillæg får de besøg af en tibetansk

læge ca. en gang om ugen, eller når der er akut behov.

Plejehjemmet har behov for økonomisk støtte til hjælpemidler til pleje og genoptræning, mad og tøj til beboerne, vedligehold, løn til de ansatte, og alt det, der er forbundet med at drive et moderne plejehjem.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, indbetaler du det beløb, du gerne vil donere på reg. nr.: 9570, kontonr.: 342 87 88, på Postgirokonto nr.: 342-8788, eller via Mobile Pay på tlf. nr.: 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord: TEH på din indbetaling.

Dharamsala Animal Rescue

(Kodeord: DAR)

Dharamsala Animal Rescue er en velfungerende sponsorbaseret veterinærklinik i Dharamsala i Indien. Alle dyr, både de hjemløse og privat-ejede, får gratis veterinærhjælp af organisationen, der også vaccinerer alle de hjemløse hunde de kan finde i området mod rabies, hvalpesyge o.a., og steriliserer dem.

Gadehunde bliver desværre ofte udsat for trafikulykker, og mange af dem har desuden smertefulde hudsygdomme. Disse hunde bliver indlagt på klinikken til kirurgisk og medicinsk behandling, og bliver boende der til de er raske nok til at klare sig på gaden igen.

Klinikkens medarbejdere besøger også de lokale skoler og underviser også børnene i hvordan de skal behandle gadehunde, dvs. sætte mad ud til dem, ikke skade dem, undgå dem hvis de viser symptomer på rabies og at ringe klinikken hvis de ser skadede eller syge dyr.

Dharamsala Animal Rescue formidler også adoption af hunde til indiske og udenlandske "forældre", og hjælper til med papirarbejde og fragt af hundene.

Organisationen har behov for hjælp med penge til dyrefoder, medicin, husleje og løn til veterinærer og andre ansatte.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du enten betale via MobilePay til nr.: 22170, eller via netbank til: reg.nr. 9570, kontonr.: 342 87 88, og skrive kodeordet DAR på din indbetaling.

Drepung Gomang

(Kodeord: DG)

Drepung Gomang School er en underafdeling af Drepung Gomang Cultural Association og det berømte kloster Drepung Gomang. Skolen, der huser ca 200 munke i alderen 7-18 år, er en moderne folkeskole fra 1. til 10. klasse. I tillæg til at undervise i buddhisme, undervises der også i almene og kreative fag, som fx engelsk, matematik, naturvidenskab, litteratur, kalligrafi, historie og tibetansk.

Skolen er først og fremmest et uddannelsesstilbud til meget fattige eller forældreløse tibetanske børn, og til munke, der for nyligt er flygtet fra Tibet. Skolen er fuldt og helt baseret på sponsorgaver, og har behov for hjælp til lærernes løn, skoleprojekter, studiemateriale, mad, tøj og udgifter til vedligehold af bygninger.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du enten betale via Mobile Pay, nr.: 22170, eller via netbank til: reg.nr. 9570, kontonr.: 342 87 88, og skrive projektets kodeord DG på din indbetaling.

Rachen Kloster

Kodeord: RA

Rachen kloster i Tsum-dalen, der ligger 3.500 meter over havet, bliver ofte beskadiget af jordskælv, storme, jord- og stenskred og laviner, og har derfor behov for en stor vedligeholdelseskonto.

Tsum-dalen

Rachen nonnekloster ligger i den mystiske Mu-dal i Nepal, på grænsen mellem Nepal og Tibet, på 3500 m højde. Det og et munkekloster lige i nærheden blev etableret i 1936 af den bhutanesiske lama, Drupa Rinpoche, der i mange år mediterede i forskellige huler i området. Da Drupa Rinpoches nuværende inkarnation ikke har mulighed for at tage sig af driften af klostrene, fordi han som regel er i tilbagetrækning, bad han for nogle år siden Zopa Rinpoche, abbeden på Kopan kloster, om at overtage ansvaret for dem.

Fra at være to meget faldefærdige klostre, med især meget ringe boligforhold for nonnene, der hele tiden forværedes af laviner, jordskælv, jord-, sten-skred og vinterstorme, er Rachen nu, under Zopa Rinpoches ledelse, og dygtighed mht. at skaffe sponsorer, fx os - igen begyndt at blomstre.

Klosterbygningen på Rachen er nu ved at udbygges og forbedres. Tage, og de dele af klosteret der har ryggen mod de høje bjerge, og som næsten hver vinter udsættes for laviner er blevet forstærket og er derfor nu mere beskyttet. Og modsat tidligere år, hvor nonnene sultede og sov på kolde jordgulve, har næsten alle 80 nonner på klostret nu egne, varme klosterceller. På grund af donationer fra Vesten bliver der nu ofte sendt madvarer, tøj, undervisningsmateriale og andre fornødenheder op til Rachen.

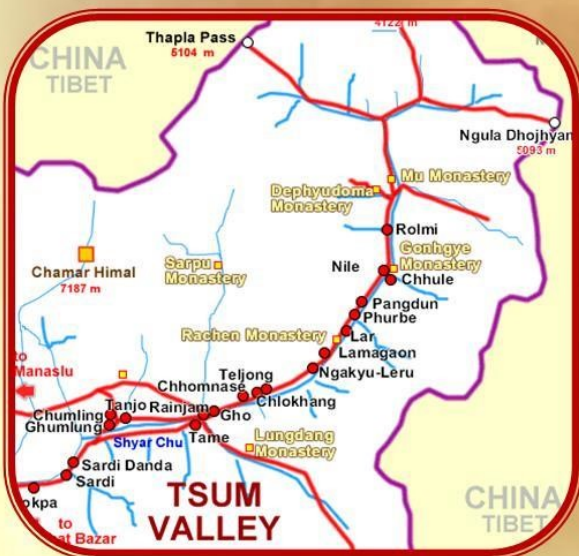
Mange af Rachens nonner bor nu på Kopan kloster i Boudha, udenfor Kathmandu om vinteren, hvor de modtager buddhistiske belæringer og undervisning i tibetansk, engelsk, computer og andre mere almene fag, og opnår viden, som de viderebringer, ikke kun til de andre nonner på Rachen, men også til Tsum-dalens børn, der nu får den uddannelse til ellers ikke ville have mulighed for at få. Således er nonnerne medvirkende til, at velstanden i Tsum-dalen vokser. Der bor nu også en tibetansk læge på klostret, der også betjener alle dalens beboere.

Da det for det meste er munkeklostre, der traditionelt modtager donationer, er nonnerne på Rachen meget glade for, at vi har valgt at kun hjælpe dem, og ikke det mere velstående munkekloster ved siden af, og vi får hvert år takkebreve og små gaver fra dem, som den tak vil vi viderebringe til alle Jer, der donerer penge til projektet.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du enten betale via mobile-Pay nr. 22170, eller via bankoverførsel til: reg.nr. 9570, kontonr.: 342 87 88, og skrive kodeordet RA på din indbetaling.

Tsum-dalen, der er et yndet retræte-sted for yogier og lamaer. Både Padmasambhava og Milarepa har opholdt sig i huler her.

Tibetan Nuns Project

Kodeord: TNP

Nonner fra Dolma Ling kloster, hvor Tibetan Nuns Project har deres hovedkvarter.

Tibetan Nuns Project er en paraplyorganisation for 7 tibetanske nonneklostre i Indien, Zanskar og Nepal, der tilsammen huser 700 nonner. Organisationen kontaktes af de forskellige klostre når de har behov for økonomisk støtte til reparation af bygninger, til større indkøb, fx af cisterner, vandtanke, undervisningsmateriale o.l., og organiserer undervisning i buddhisme og i almene fag, som fx geografi, historie, matematik, engelsk, tibetansk, computer o.l., på hvert kloster.

De hjælper også nonner, der lige er flygtet fra Tibet med at finde plads på et kloster i Indien eller Nepal. Tibetan Nuns Project har i mange år kæmpet, og bliver ved med at kæmpe for, at nonner skal få de samme rettigheder til højere buddhistiske uddannelser og indvielser, som de tibetanske munke har. Det er også dem, der står bag successen med, at tibetanske nonner nu har mulighed for at studere højere filosofi, og rigtigt mange nonner har nu taget den højeste mulige eksamen indenfor tibetansk buddhisme, og kan kalde sig "Geshe-ma" der er ækvivalent til den vestlige professor-titel, og munkenes titel, "Geshe". Dette har højnet undervisningsniveauet på deres nonneklostre, men også på nogle munke-klostre, da munke nu ofte faktisk deltager i Geshe ma'ernes undervisning på nonneklostrene.

Tibetan nuns Project blev grundlagt i midten af 80'erne i regi af H. H. Dalai Lama, Tibetan Women's Association og den tibetanske eksilregerings ministerium for religion og kultur, med henblik på at støtte nonnerne, der ellers er de sidste til at få sponsorer, og hvis klostre den gang var meget fattige.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du enten betale via MobilePay nr. 22170, eller via netbank til: reg.nr. 9570, kontonr.: 342 87 88, og skrive kodeordet TNP på din indbetaling.

Sangye Menla Trust

Kodeord: MENLA

Sangye Menla Trust, der blev indviet og fik sit navn af både H.H. Dalai Lama, og Karmapa Ogyen Trinley Dorje, er en tibetansk organisation i den nordindiske by Chandigarh, der ligger lige syd for Dharamsala.

Denne velfungerende organisation blev grundlagt i 2008 for at hjælpe landsbyboere fra Himalayaregionen, der rejser til Chandigarh for at komme til læge eller for at indlægges på hospital.

Mange af patienterne har aldrig før besøgt en storby, og taler ofte ikke hindi. Organisationens hjælper således patienterne med kørsel til det rigtige hospital, oversættelse og samtale med læger, indkøb af medicin, og med overnatning på deres center, hvor der også er plads for ledsagende familiemedlemmer, ofte i flere uger, så patienterne kan komme frem og tilbage til hospitalet og blive helt færdigbehandlet før de rejser hjem igen. Mange patienter har ingen penge, og organisationen hjælper således også med at betale alt, inkl. rejse til og fra Chandigarh.

Da Sangye Menla Trusts grundlægger og leder, Lobsang Thubten Bhutia, har et halvfærdigt medicinstudie bag sig, og flere af de frivillige på stedet har fået en grundig plejeuddannelse, kan de

også give patienterne adækvat og god pleje under opholdet.

Centeret har plads til 22 patienter og pårørende i smukke og hygiejniske omgivelser, hvor man kan lave sin egen mad i et fælles køkken, og samle kræfter inden de rejser hjem.

I tillæg til at drive dette center, bygger Sangye Menla Trust også plejehjem i øde områder som fx Zanskar i Ladakh, og hjælper afsidesliggende og fattige landsbyer i Himalayaregionen med at bygge brønd og med andre fornødenheder, der gør hverdagen lettere for landsbyernes beboere.

Sangye Menla Trusts hovedbygning

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du enten betale via MobilePat nr. 22170, eller via netbank: reg.nr. 9570, kontonr.: 342 87 88, og skrive kodeordet MENLA på din indbetaling.

Kancha Sherpa Foundation

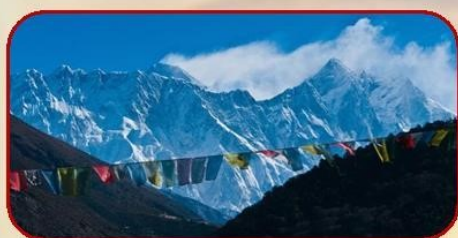
Kodeord: SHE

Kancha Sherpa Foundation er Selskabets nære samarbejdspartner i Everest-området i Nepal. Organisationen hjælper skolebørn fra de mindre bemidlede familier i Namche Bazaar og andre landsbyer i Everest Basecamp området med alt fra bøger, ransler (et stort hit), skriveudstyr og tøj, og hvert år får flere elever stipendier til videre skolegang.

Organisationen deler også ud varmt tøj, tæpper, køkkenudstyr og andre fornødenheder til områdets fattige og enlige ældre, og hjælper både praktisk og økonomisk med genopbygning af huse efter laviner, storme, jord-, sten-skred og jordskælv. Organisationen underviser også turister og lokalbefolkning i miljø- og naturbevarelse og bæredygtig turisme i området.

Kancha Sherpa, organisationens grundlægger, der er en elsket landsby-lama i Namche, har også hjulpet mange tibetanske flygtninge med mad og husly på deres vej over bjergene, og således reddet mange tibetanere fra at blive fanget af nepalesiske grænsevagter, der sender tibetanske flygtninge tilbage til Tibet.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du enten betale via MobilePay nr. 22170, eller via netbank til: reg.nr. 9570, kontonr.: 342 87 88, og skrive kodeordet SHE på din indbetaling.

Kancha Sherpa, organisationens grundlægger. Hvis man kigger godt efter, kan man nederst i venstre hjørne på plakaten bag Kancha se, at Selskabet står som en af hovedsponsorerne.

Individuelt Sponsorship

Kodeord: AMA

Chimey Yuton er 80 år gammel, og bor i landsbyen Yakde i nærheden af byen Shigatse, vest for Lhasa. Hun tilhører et hushold der består af 3 voksne og 2 børn. 2 af de voksne, inkl. hende selv, er ældre og syge, og har derfor ingen indkomst. Den 3. voksne i husholdet har et lille skrædderværksted, der ikke giver særlig meget. Flere i Chimeys familie, inkl. hendes mand, er døde af blødende mavesår, en sygdom, der ellers er nem at behandle, blot man har penge til lægebehandling og medicin. Chimey selv lider af en invaliderende reumatisk sygdom, og mangler penge til medicinsk behandling. Chimey og hendes familie har således behov for hjælp til medicin og andre fornødenheder, minimum 12.000 kr. pr. år.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du enten betale via MobilePay nr. 22170, eller via netbank: reg.nr. 9570, kontonr.: 342 87 88, og skrive kodeordet AMA på din indbetaling

Tsawa Association

Central Tibetan Tsawa Association er en organisation der blev grundlagt for at hjælpe fastboende og flygtninge fra Tsawa-regionen i Kham i Øst Tibet med økonomisk bistand til uddannelse, hospitalsindlæggelser, omsorg og tilsyn af ældre flygtninge og juridisk bistand, samt bevarelse af deres unikke kultur og sprog. Organisationen, der har hovedkontor i Dharamsala, blev grundlagt i 2003 af lamaer fra Tsawa-regionen.

Over: Bestyrelsen i Tsawa Association.

Til venstre: Den smukke Laigu gletsjer i Tsawa i Øst Tibet, der er verdens tredje største gletsjer

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du enten betale via MobilePay nr. 22170, eller via netbank: reg.nr. 9570, kontonr.: 342 87 88, og skrive kodeordet TSAWA på din indbetaling.

En lille munk på Drepung Gomang klosteskole, der er et af de projekter man kan støtte gennem Dansk Selskab for Tibetansk Kultur, modtager sit eksamensbevis. Skolen, der huser ca 200 munke op til 18 år er en moderne folkeskole, der takket være vore generøse givere, får en gratis grundskole til og med 10. klasse.

SLUTSPURT PÅ SOMMERUDSALGET!

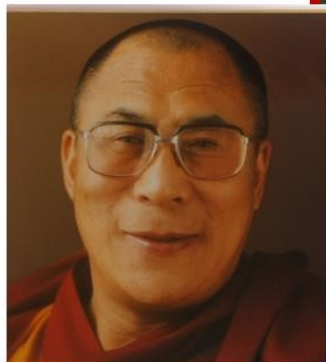
40 % RABAT PÅ ALLE VARER TIL OG MED 31. AUGUST 2021!

Håndledsmalaer

Nøgleringe

Plakater, Dalai
Lama-portrætter,
vægophæng med
beskyttende og
velsignende man-
traer, postkort.

Gau

Bedeflag og røgelse.

Se resten af vores store
udvalg af tibetanske
varer:
www.dstk.dk/butikshop

DREPUNG

TIBETS STØRSTE KLOSTER

De gamle bygninger på Drepung kloster. (Foto: THP Creative/Shutterstock)

Det store kloster Drepung blev grundlagt i 1416 af Jamyang Chöje Tashi-Pelden (1397–1449), der var elev af grundlæggeren af Gelugpa-traditionen, Je Tsongkhapa (1357 - 1419). Det var, frem til den kinesiske okkupation og især frem til kulturrevolutionen, hvor kineserne bombede flere tusinde af Tibets klostre, Tibets største kloster, med ca. 10.000 munke. Drepung var hovedsæde for Gelugpa-skolen, og fast bolig for Dalai Lamaerne frem til den 5. Dalai Lama, under hvem bygningen af Potala-paladset blev påbegyndt. Drepung kloster, der ligger ved foden af bjerget Gambo Utse, få kilometer udenfor Lhasa, er, sammen med Sera og Ganden Tibets store Gelugpa-universiteter. Drepung var kendt for sin høje akademiske standard, og blev også kaldt 'det tibetanske Nalanda-universitet', med henvisning til det store indiske buddhistiske universitet, Nalanda (1200 fvt. – 300 evt.).

Frem til kommunist-kinas okkupation af Tibet i 1959 var Drepung inddelt i 4 læreanstalter, hvor man blev placeret i henhold til den region man kom fra, dvs. én læreanstalt for munke fra Mongoliet, én for munke fra Kham osv. En erstatning for Drepung kloster er blevet bygget i Syd Indien. Bygningen blev startet af de Drepung-munke, der var flygtet fra Tibet i 1959. Denne gang, i eksil, er Drepung opdelt i syv meget anerkendte buddhistiske universiteter, beliggende forskellige steder i Syd Indien, hvert fakultet med fokus på forskellige emner og traditioner indenfor den buddhistiske videnskab: Gomang (der er et af de projekter man kan støtte gennem Selskabet), Loseling, Deyang, Shagkor, Gyelwa/ Tosamling, Dulwa og Ngagpa.

*Udsigt fra Drepung kloster i Tibet.
(Foto: Tashi Jessie/Shutterstock)*

Yak-karavane ved sherpa-landsbyen Lhonak i Mount Everest-regionen i Nepal. (Foto: Cito4ekk, Sutterstock)

Dansk Selskab for Tibetansk Kultur

ཨུ་ཤེས་ལྷན་ཁག་གི་འཛུགས་ཁག་

Jansvej 12, 2. tv
2300 København S

ISSN 1397 - 9248

Tryk: Sangill Grafisk Aps.